

Respons

Libanon: Strafferammer for narkotikaforbrytelser

Problemstilling/spørsmål:

- Hva slags narkotikalovgivning har man i Libanon?
- Hva er strafferammene for bruk, besittelse og omsetning av ulike narkotiske stoffer?

Narkotikalovgivningen i Libanon

I Libanon er bruk, besittelse og omsetning av narkotiske stoffer regulert av Lov nr. 673 om narkotiske og avhengighetsskapende stoffer (Landinfos oversettelse) som trådte i kraft i 1998. Siden ikrafttredelsen har loven blitt endret flere ganger. Loven består av 253 artikler og et vedlegg med fire ulike lister over narkotiske stoffer hvis bruk og omsetning reguleres av loven. Listene er organisert på følgende måte:

- Liste nummer én består av stoffer som er klassifisert som ”svært farlige” og som ikke har noe medisinsk nytteverdi.
- Liste nummer to består av ”svært farlige” stoffer med medisinsk nytteverdi.
- Liste nummer tre består av stoffer som er klassifisert som ”farlige” og med medisinsk nytteverdi.
- Liste nummer fire består av stoffer og kjemiske preparater som inngår i produksjonen av medisiner (UNODC 2003, s. 33).

Strafferammer

Loven stipulerer forskjellige strafferammer for henholdsvis bruk og omsetning av ulovlige stoffer. Bruk har lavere strafferammer enn distribusjon og omsetning. Det opereres også med ulike strafferammer for ulovlig befatning med ulike typer stoffer. Det er strengere straffer for bruk eller omsetning av stoffene som er klassifisert som svært farlige (liste nummer én og to i vedlegget til loven) enn for farlige stoffer (liste nummer tre og fire) (UNODC 2003, s. 33).

En strafferettsadvokat i Beirut har på oppdrag fra Landinfo gitt følgende oppsummering av artiklene i loven som regulerer strafferammer (e-postkorrespondanse oktober 2011):

- Artikkel 130 sier at den som kjennes skyldig i oppbevaring av små kvanta ”farlige” stoffer (liste tre og fire), kan dømmes til fengsel mellom to måneder og to år og en bot på mellom 1 million og 3 millioner libanesiske pund (tilsvarende om lag mellom 4000 og 12 000 norske kroner). Vedkommende kan få dommen betinget dersom han eller hun er mindreårig eller velger å gjennomgå et avvenningsprogram.¹
- Artikkel 127 stadfester at den som kjennes skyldig i oppbevaring av små kvanta ”svært farlige” stoffer (liste én og to), kan dømmes til fengsel mellom tre måneder og tre år og en bot på mellom 2 millioner og 5 millioner libanesiske pund (tilsvarende om lag mellom 8000 og 20 000 norske kroner).
- Artikkel 125 stadfester at den som kjennes skyldig i produksjon, omsetning eller distribusjon av ”svært farlige” stoffer (liste én og to), kan dømmes til ”hardt arbeid”² på livstid³ og en bot på mellom 25 millioner og 100 millioner libanesiske pund (tilsvarende om lag mellom 100 000 og 400 000 norske kroner).
- Artikkel 125 stadfester at den som kjennes skyldig i produksjon, omsetning eller distribusjon av ”farlige stoffer” (liste tre og fire), kan dømmes til fem års ”hardt arbeid” og en bot på mellom 5 millioner og 10 millioner libanesiske pund (tilsvarende om lag mellom 20 000 og 40 000 norske kroner).

Den libanesiske strafferettsadvokaten understreker at loven, inkludert bestemmelsene som omhandler strafferammer, er kompleks og dermed vanskelige å oppsummere.

Lov nr. 673 har blant annet blitt kritisert for å mangle en presis definisjon av begrepene *omsetning* og *distribusjon* av illegale narkotiske stoffer. Dermed skiller ikke loven mellom personer som driver omsetning og distribusjon i stor skala, og personer som omsetter eller tilrettelegger små kvanta. Det libanesiske rettssystemet tillater ikke dommerne å utøve skjønn for å skille mellom disse to kategoriene av narkotikaforbrytelser, men tvinger dem i stedet til å anvende loven bokstavelig. Loven har også blitt kritisert for at listene over narkotiske stoffer i vedlegget til loven kun inneholder de vitenskapelige betegnelse på stoffene, noe som gjør det svært vanskelig for dommerne å anvende listene uten å konsultere medisinsk fagpersonell (UNODC 2003, s. 35-38).

---

¹ Loven slår fast at rusavhengige skal ha anledning til å la seg fremstille for en egen komité som kan henvise til et behandlingsopplegg. Den som gjennomfører behandling i tråd med komiteens anbefalinger, skal unntas for straff for bruk av ulovlige narkotiske stoffer (UNODC 2003, s. 34). I Libanon finnes det blant annet behandlingsopplegg i form av substituttbehandling for opiumsavhengighet, men tilbudet er begrenset (Harm Reduction International 2010, s. 61).

² Ifølge den libanesiske strafferettsadvokaten, er det i praksis ingen forskjell mellom ”hardt arbeid” og ordinær fengselsstraff. Begge straffeutmålingene innebærer at man må sone i et fengsel.

³ Ifølge den libanesiske strafferettsadvokaten, innebærer en livstidsdom i utgangspunktet at man må sone resten av sin levetid i fengsel. I praksis blir imidlertid mange straffedømte som soner livstidsdommer, løslatt gjennom amnestier etter at de har sonet et visst antall år i fengsel.

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda og Justis- og politidepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver. Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

En respons er et svar på konkrete spørsmål og problemstillinger som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo. Responser er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema eller et spørsmål, men skal gi svar på de konkrete spørsmålene som er stilt, og ellers inneholde det som til enhver tid trengs av bakgrunnsinformasjon.

Opplysningene som blir lagt fram i responsene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som responsene omhandler.

Referanser

Skriftlige kilder

- Harm Reduction International (2010). *Global State of Harm Reduction 2010. Key issues for broadening the response*. London: Harm Reduction International. Tilgjengelig fra <http://www.ihra.net/contents/245> [lastet ned 8. november 2011]
- [Lov nr. 673 om narkotiske og avhengighetsskapende stoffer] (1998). *Qanun al-mukhaddirat wal-moatharat al-aqalia was-salaif*. Kun tilgjengelig på arabisk.
- UNODC, dvs. United Nations Office on Drugs and Crime (2003, 9. mai). *Substance use and misuse in Lebanon*. Cairo: UNODC. Tilgjengelig fra http://www.unodc.org/pdf/egypt/rsa_report_lebanon_2003.pdf [lastet ned 7. november 2011]

Muntlig kilde

- Libanesisk strafferettsadvokat. E-postkorrespondanse oktober 2011.

© Landinfo 2011

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.